

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קע"ז ע"ב

פרשת קרח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קע"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

תְּלִי, מִיד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן, בְּגִין דְּאִיהוּ שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוֹנִיתָא, וְקִטְרַת לָא סִלְקָא
אֶלָּא בִידוּי, דְּאִיהוּ אֶסְגִּי שְׁלָמָא בְּעִלְמָא, וְקִשִּׁיר קִשְׂרָא דְמִהִימְנוּתָא. קִטְרַת, הָא
אוֹקְמוּהָ, חֲדוּוּתָא דְעִילָא וְתַתָּא, קִשְׁוֹרָא דְמִהִימְנוּתָא, סְלִיקוּ דְרוּגְזָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
(מִשְׁלִי כֹז) שְׁמֹן וְקִטְרַת יִשְׁמַח לָב, וְכִדִּין וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה, יִנְקִי וַיִּדְכִּי לְהֵהוּא רוּגְזָא,
וְרַחֲמִין מִתְעַרְיִן.

תרגום לעברית

גַּם כָּאן, כְּשֶׁמֹּשֶׁה רָאָה רִגְזוֹ תְּלוּי, מִיד - וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן, מִשּׁוּם שֶׁהוּא שׁוֹשְׁבִין
הַמְּלָכָה, וְקִטְרַת עוֹלָה רַק בִּידוּי, שֶׁהוּא מְרַבָּה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם וְקוֹשֶׁר קִשְׁרָא הָאֱמוּנָה.
קִטְרַת, הִרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׁמַחָה שְׁלִמְעָלָה וְשְׁלִמְטָה, קִשְׁרָא הָאֱמוּנָה, סְלוּק הָרִגְזוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב
(מִשְׁלִי כֹז) שְׁמֹן וְקִטְרַת יִשְׁמַח לָב. וְאִז - וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה, יִנְקָה וַיִּטְהַר אוֹתוֹ רִגְזוֹ,
וְרַחֲמִים מִתְעוֹרְרִים.

רבי אלעזר (נ"א רבי אבא) אמר, (במדבר ד) אל תכריתו את שבט משפחות הקהתי מתוך הלויים, בגין דאינון גזעא ושרשא דליואי. וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו, דבעי כהנא לאתקנא להו, דאף על גב דקריבין אינון לקודשא, לא ייעלון אלא בתקונא דכהנא, דהוא ידע סימנא דימטון לגביה, ולא יתיר. וכד מכסיא למאני קודשא, כדין כסויא אחרא שרי, ואסיר לון לקרבא למחמי, דהא מלה בחדשאי לא אית לגביהו, אלא לכהנא, (ועל דא) דמלה דלהון ועובדא דלהון ברזא ובחדשאי וליואי לארמא קלא.

תרגום לעברית

רבי אלעזר אמר, (במדבר ד) אל תכריתו את שבט משפחות הקהתי מתוך הלויים, משום שהם גזע ושרש הלויים. וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו, שצריה הכהן לתקנם. שאף על גב שהם קרובים לקדש, לא יכנסו אלא רק בתקון הכהן, שהוא יודע סימן שיגיעו אליו, ולא יותר. וכשמכסים לכלי הקדש, אז שורה כסוי אחר, ואסור להם להתקרב ולראות, שהרי דבר בחדשאי אין להם, אלא לכהן, (ועל זה) שדבריהם ומעשיהם בסוד ובחדשאי, וללויים להרים קול.

טקסט הזוהר

בגין כה כהני בחדשאי וברזא, ועל דא אסיר לון חמרא, דחמרא לארמא קלא, ולגלאה רזין איהו. בגין כה ליואי אתמסרו לארמא קלא, דהא בדינא אתאחד, דינא באתגלייא איהו, ולפרסמא מלה קמי כלא. אבל כהנא, כל מלוי ברזא ובחדשאי, ולא באתגלייא (סימנא דכלא שמאל תהא דוחה, וימין מקרבת). בגין דאיהו ימינא (מקרב), כד דינן שריין בעלמא מסטרא דשמאלא, ימינא יהא מקרבא, ובמה. בקטרת, דאיהו בחדשאי, ברזא דקיק, ופנימאה מכלא.

בגלל זה כהנים בחשאי ובסוד, ועל זה אסור להם יין, שייך להרמת קול ולגלוי סוד הוא. בגלל זה לויים נמסרו להרמת קול, שהרי בדין נאחזים, דין בגלוי הוא ולפרסם דבר לפני הכל. אבל כהן, כל דבריו בסוד וחשאי, ולא בגלוי. (סימן הכל שמאל תהא דוחה, וימין מקרבת) משום שהוא ימין (מקרב), כשדינים שרויים בעולם מצד שמאל, ימין תהא מקרבת, ובמה? בקטרת, שהיא בחשאי, בסוד דקיק ופנימי מהכל.

טקסט הזוהר

תא חזי, כד האי מדבחא אחרא, שארי לאתערא אתערוותא, כד לא ישתכחו זכאין, מדבחא פנימאה אתער לגביה, וקאים לקבליה, ודינן משתככי. ועל דא קיימא לקבל דא, וכדין דינא אסתלק.

תרגום לעברית

בא וראה, כשמזבח אחר מתחיל לעורר התעוררות, כשלא נמצאים צדיקים, מזבח פנימי מתעורר אליו ועומד מולו, והדינים שוככים. ועל זה עומד מול זה, ואז הדין מסתלק.

טקסט הזוהר

רבי אלעזר אמר, (במדבר ד') זאת עבודת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים, בשעתא דבני קהת נטלין קדש קדשים, כדין אתי כהנא, וחפי כלא, עד לא יקרבו לנטלא ליה, ולא הוו חמאן לעלמין מה דאינון נטלין, אלא כלא בכסוייא מנייהו. כמה דכתיב, (במדבר ד') ובא אהרן ובניו בנסוע המחנה והורידו את פרוכת המסך. ורוב כסוייא דמאני מקדשא, תכלת איהו, בגין דתכלת הא (קכ"ג ע"ב) אוקמוה ואתמר. בתר דאתפסייא כלא, מקרבין בני קהת דנטלין, ולא מקרבין אלא באינון בדים דנפקין לבר. הדיא הוא דכתיב, (במדבר ד') וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש וגו', בנסוע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת וגו'.

רבי אלעזר אומר, (במדבר ד) זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים. בשעה שבני קהת לוקחים קדש קדשים, אז בא כהן וחופה הכל, עד שלא יקרבו ללקחו, ולא ראו מעולם מה שהם לוקחים, אלא הכל מכסה מהם, כמו שכתוב (שם) ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך. ורב כסויי כלי המקדש הם תכלת, משום שתכלת הרי בארוה ונתפאר. אחרי שהתפסה הכל, מתקרבים בני קהת שלוקחים, ולא מתקרבים אלא באותם בדים שיוצאים החוצה. זהו שכתוב (שם) וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש וגו', בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת וגו'.

טקסט הזהור

בגין כך קטרת דאיהי פנימאה, וכל מה די ברזא, לכהנא אתמסר. ועל דא (במדבר ז') ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל ויתן את הקטרת, דאיהי פנימאה, רזא דכהנא, כדין ויכפר על העם ויעמוד בין המתים ובין החיים, בין אילנא דחיי, ובין אילנא דמותא, כדין ימינא קריב דא בדא, ותעצר המגפה, ופאה חולקא דכהנא, דכהנא אית ליה חילא לעילא, ואית ליה חילא לתתא, והוא גרים שלמא לעילא ותתא, ובכל זמנא, שמאלא פלח לימינא, הדא הוא דכתיב וילוו עליה וישרתוה, וימינא בשמאלא משתכחי במקדש.

תרגום לעברית

בגלל כך קטרת, שהיא פנימית, וכל מה שבסוד - לכהן נמסר. ועל זה, ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל [וגו'] ויתן את הקטרת, שהיא פנימית, סוד הכהן. אז - ויכפר על העם ויעמד בין המתים ובין החיים, בין עץ החיים ובין עץ המות. אז הימין מקריב זה לזה, ותעצר המגפה. אחרי חלק הכהן, שלכהן יש כח למעלה ויש לו כח למטה, והוא גורם שלום למעלה ולמטה, ובכל זמן השמאל עובד לימין. זהו שכתוב (שם יח) וילוו עליה וישרתוה, וימין בשמאל נמצאים במקדש.

רבי אלעזר הוה קאים קמיה דרבי שמעון אבונה, אמר ליה, כתיב (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלה. אמר ליה, תא חזי, ראה חיים עם אשה אשר אהבת (ס"א והוה אמר רבי שמעון כתיב (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת) דא הוא רזא, דבעי בר נש לאכללא חיים באתר דא, דא בלא דא לא אולא. ובעי בר נש לאכללא מדת יום בליה, ומדת לילה ביום. ודא הוא ראה חיים עם אשה אשר אהבת מאי טעמא בגין כי היא חלקה בחיים, דחיים לא שראן אלא על דא. ובעמלה אשר אתה עמל תחת השמש, כמה דאמר (משלי ג) בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחותיך.

תרגום לעברית

רבי אלעזר הוה עומד לפני רבי שמעון אביו. אמר לו, כתוב (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלה. אמר לו, בא וראה, ראה חיים עם אשה אשר אהבת - (והיה אומר רבי שמעון, כתוב (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת) זהו סוד שצריך אדם להכליל חיים במקום זה. זה בלי זה לא הולך. וצריך אדם להכליל מדת יום במדת לילה, ומדת לילה ביום. וזהו ראה חיים עם אשה אשר אהבת. מה הטעם? כי הוא חלקה בחיים, שחיים לא שורים אלא על זה. ובעמלה אשר אתה עמל תחת השמש, כמו שאמר (משלי ג) בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחותיך.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קע"ח ע"א) ◆

טקסט הזוהר

ותא חזי כל מלוי דשלמה מלפא, בלהו סתימין לגו בכתמתא, והני קראי אתחזון דהותרה רצועה, כמה דכתיב בתריה, (נ"א אמר ליה רבי אלעזר כתיב) כל אשר תמצא ידה לעשות בכחה עשה כי אין מעשה וחסבון וגו'. האי קרא אית לאסתכלא ביה, (קהלת ט) כל אשר תמצא ידה לעשות בכחה עשה, וכי שלמה

ובא וראֵה, כָּל דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, כָּלֵם נִסְתָּרִים לְתוֹךְ הַחֲכָמָה. וּפְסוּקִים אֵלּוּ נִרְאִים
שֶׁהַתֵּרָה הִרְצוּעָה, כְּמוֹ שִׁכְתוּב (אמר לו רבי אלעזר, כתוב) אַחֲרָיו, (קהלת ט) כָּל אֲשֶׁר
תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחֲךָ עֲשֵׂה כִּי אֵין מַעֲשֶׂה וְחִשְׁבּוֹן וְגו'. הַפְּסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבּוֹנֵן בּוֹ,
כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחֲךָ עֲשֵׂה, וְכִי שְׁלֹמֹה שִׁחְכְּמָה עֲלִיוֹנָה בּוֹ יוֹתֵר עַל כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם אָמַר כֵּן?!

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.